

189519

ΤΑ ΑΛΙΒΙΖΙΑ

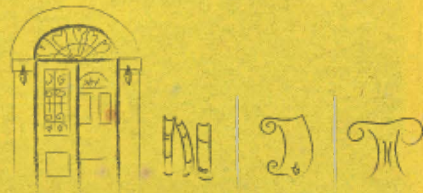
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

571

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΑΤ

ΤΑ ΑΛΙΒΙΖΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
AL 52.Φ12.0001

ΤΑ ΑΛΙΒΙΖΙΑ

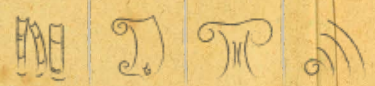
Ο κ. Πέτρος Ἀλιβιζᾶτος, πρό τινων ἐτῶν περιερχόμενος, δίκην περιπλανωμένου Ἰουδαίου, τὰς διαφορὰς τῆς Νήτου Ἐπαρχίας πρὸς ἀνεύρεσιν καταλλήλου ἐδάφους διὰ τὴν ἐξάκτητιν τοῦ ἐπαγγέλματός του μὴ ἔχων δὲ ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι νὰ ἀναγράψῃ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰρή σωρεῖαν ἀπολυχιῶν ὁσημέραι πολλαπλασιαζομένων, ἐν αἷς ὀφείλεται ἤ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρηθεῖσα αὐξησις τῆς θνησιμότητος, καὶ περιελθὼν εἰς ἀπόγνωσιν ἔκ τε τῆς πρὸς αὐτὸν περιφρονήσεως τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ὀλοσχεροῦς ἐκλείψεως τῆς ἐκ τινων ἀπλουστέρων καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἀριθμουμένης πελατείας του, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἔσχατον πραξικόπημα.

Περικλαζὼν ὅθεν ἐγγράμμικτον συντάκτην, λαμβάνει ὡς ἀφετηρίαν τὴν ἀσθένειαν τοῦ κ. Α. Γαλιτσᾶτου, ἐνθα ὡς ἔκ μαθηματικῆς ἀποδείξεως κατεδείχθη ἡ ἄγνοια αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἰατρικῆς, καὶ διὰ τοῦ « Τ ἄ κα τ ἄ τ ἦ ν ἄ σ θ ἔ ν ε ι α ν τ ο ὦ Α . Γ α λ ι α - τ σ ᾶ τ ο υ » φυλλαδίου, παρουσιάζεται εἰς τὴν δημοσιότητα, διαστρέφων μετὰ πρωτοφανοῦς ἀνεδεῖας τὰ γεγονότα, ὡς δῆθεν θύμκ τῆς ὑπὸ τῶν Ἰατρῶν ἐπιδιωκομένη ἐξ ἀνάγκης του, ἐλπίζων οὕτω νὰ μετατρέψῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀποστρέφην τῆς κοινωνίας εἰς συμπάθειαν.

Δυστυχῶς διὰ τὸν κ. Πέτρον. Ἀλιβιζᾶτον, τὸ ὑπὸ τῆς

ΑΛΙΒΙΖΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΛΟΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΕΘΥΡΙΟΥ

ἀπελπισίας ὑπαγορευθὲν πραξικόπημα, ἐκτελεσθὲν ἐνώπιον νοήμονος κοινοῦ, οὐ μόνον δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας του ἀλλὰ μετεβλήθη εἰς καμικὴν σκηνήν τὸν γέλωτα μόνον ἀποσπάσασαν, καθότι ἡ κοινωνία ἀπασα τὸν κ. Ἀλιβιζάτου ἐξετίμησε καὶ ἐξακολοθεῖ ἐκτιμῶσα ὡς παράγοντα μὴ βρύνοντα τὴν Ἱατρικὴν πλάστιγγα καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν χρῆζοντα ἐξοντώσεως.

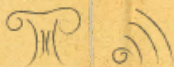
Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων πᾶσα ἀπάντησις ἀποβαίνει ἄσκοπος, τοσοῦτον μάλιστα καθ' ὅσον τὸ μετὰ κόπου, μόλθου καὶ συνεταϊρισμοῦ συνταχθὲν φυλλάδιον ἔλαβε τὴν περιμένουσαν αὐτὸ τύχην, ἀλλὰ χάριν τοῦ συντάκτου, ὅστις ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἐκλαβὼν ὡς ἀληθεῖς τὰς πληροφορίες τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, ἀνέλκῃς τὸ ἄχαρι ἔργον τῆς συντάξεως, καὶ χάριν τοῦ κοινοῦ, ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐκθέσωμεν ἐν πάτῃ ἀκριβεῖς ἀπλῶς καὶ μόνον τὰ γεγονότα διὰ νὰ καταδειχθῇ, ἡλίου φαεινότερον, ὅτι ὁ κ. Ἀλιβιζάτος ἐκτὸς τῆς περικοσμύσης αὐτὸν Ἱατρικῆς ἐνδείας, εἶναι πεπροικισμένος εἰς ὕπατον βαθμὸν μὲ τὰ ἐπέζηλα προτερήματα, νὰ μὴ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν, νὰ οἰκαιοποιῆται τὰς γνώμας τῶν ἄλλων καὶ νὰ ἀνταποδίδῃ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους του παραλογισμοὺς.

Οὕτω πράττοντες ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἄπαντες οἱ ἀξιοτίμοι συνάδελφοι ἡμῶν δὲν θέλουσι μᾶς κακίει ὅτι προσβάλλομεν τὴν Ἱατρικὴν ἀξιοπρέπειαν κατερχόμενοι εἰς συζήτησιν μετὰ τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου. Ἐστῶσαν βέβαιοι ὅτι οὐδεμία συζήτησις ἐπιστημονικὴ θέλει λάβει χώραν διότι συζήτησις μετ' αὐτοῦ δὲν χωρεῖ. Πῶς δύναται ἐπιστήμων Ἱατρός νὰ συζητήσῃ μετ' ἀνθρώπου ἀντιγράφαντος περικοπὰς τινὰς συγγραφέων καὶ εἰ-

σαγαρόντος αὐτὰς φέργῃν μείγῃν ἐν τῷ φυλλαδίῳ δίκην παραγεμίματος; Δύναται νὰ συζητήσῃ τις μετ' ἀνθρώπου ἀγνοοῦντος τί ἐστὶ φλέγμων περὶ τὸ ὄριον ἐντερων ἀφοῦ ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας ἐπισκέπτετο τὸν πάτχοντα καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ διαγνώτῃ οὐδὲ καὶ τὴν ὑπαρξίν τοῦ φλέγμονος; Δύναται νὰ συζητήσῃ μετὰ τοῦ μὴ κατανοοῦντος διατί οἱ χειρουργοὶ διακρίνουσι, τὸν φλέγμονα περὶ τὸ ὄριον ἐντερων εἰς διαφόρους μορφάς, ποία ἡ μεταξὺ τούτων διαφορὰ, εἰς τί ἐγκεῖται αὕτη, ἀφοῦ ἀντιγράφει τεμάχια συγγραφέων ἄτρετα ἄλλως πρὸς τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν τοῦ ὑπὸ τὴν θεραπείαν του ἀσθενοῦς; Πῶς νὰ συζητήσῃ τις μετὰ τοῦ ἀγνοοῦντος καὶ αὐτὴν τὴν κλινικὴν εἰκόνα τῆς Πυαιμίας καὶ οἰκτρῶς συγγέοντος ταύτην μετὰ τοῦ τραυματικοῦ καὶ φλογιστικοῦ πυρετοῦ, ἀφοῦ ἡ ἐκ τοῦ Nelaton, ἀντιγραφείσα περικοπὴ διαλαμβάνει τί ἐστὶ Πυαιμία ἀλλὰ δὲν ἀποδεικνύει ὅτι περὶ πυαιμίας ἐπρόκειτο εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ὄχι περὶ τραυματικοῦ καὶ φλογιστικοῦ πυρετοῦ; Δύναται τις νὰ συζητήσῃ μετ' ἀνθρώπου ὅστις ζητῶν συνδρομὴν παρὰ τῶν συγγραφέων ἵνα ἐξέλθῃ τοῦ λιβυρίνου εἰς τὴν παρούσαν ὡς εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, δὲν ἰσχύει εἰμὴ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ διηνεκῶς ἐνυπάρχουσαν διανοητικὴν σύγχυσιν (Confusion Mentale). ἔχι βεβαίως ἕνεκα τοῦ στρυφνοῦ ὕρου τῶν συγγραφέων ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἕνεκα τῆς ἀνατομικῆς κατασκευῆς τοῦ ἐγκεφάλου του;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΩΝΟΡΗΜΑΝΩΤΩΝ,
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τὴν 18ην Ἰουλίου ὁ εἰς ἐξ ημῶν ὁ Ἴατρος Δ. Δαλλαδέτσιμας τῆ προκληθεῖ τοῦ κ. Εὐλαγγιλινοῦ. Γαλιτσάτου μετέβη εἰς Ῥαζάτσα ἵνα ἐπιτελεθῆ τὸν πάσχοντα ἀνταδελφόντου θεραπευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Πέτρου Ἀλιβιζάτου. Μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἱστορικοῦ γενομένην παρὰ τοῦ θεράποντος, καταλήγει οὗτος εἰς τὴν διάγνωσιν ὅτι πρόκειται περὶ **Προστατίτιδος**. Ἐξετάσας ὁ Ἴατρος Δαλλαδέτσιμας τὸν πάσχοντα ἀπέκρουσε τὴν ὑπαρξιν τῆς Προστατίτιδος, τοῦ Προστάτου διακειμένου ἐν πλήρει φυσιολογικῇ καταστάσει, καὶ διαγινώσκει φλέγματα τοῦ ὄρθου ἐντέρου. Τὴν διάγνωσιν ταύτην περαθεύεται ὁ κ. Ἀλιβιζάτος. Μετὰ τὴν διάγνωσιν ταύτην ὁ Ἴατρος Δαλλαδέτσιμας διεβεβήκατε τὸν τε ἀθηνῆ καὶ τοὺς συγγενεῖς ὅτι τὸ νόσημα θὰ λάβῃ αἰσάν ἐκθεσιν καὶ ὅτι οἱ φόβοι τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου ἦσαν καὶ εἶναι ὅλως ἀβάσιμοι καὶ ἀνυπόστατοι ὡς μὴ στηριζόμενοι ἐπὶ λογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐπιχειρημάτων (1) τοσούτω μᾶλλον καὶ ὅσον ἤδη εἶχε λάβῃ χώραν ἢ διάρρηξις τοῦ ἀποστήματος διὰ τοῦ ὄρθου ἐντέρου, ἥτις εἶναι καὶ ἡ καλλιτέρα ἐκθεσις τοῦ νόσηματος. Τὴν ἐπιούσαν μετὰ τὸ γεῦμα ἢ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς ἐξηκολούθει ἡ αὐτὴ τοῦ πύου ἐξερχομένου διὰ τοῦ ὄρθου, ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν εἰδείξις ὑπῆρχεν,

(1) Αὐτὴ εἶναι πάντοτε ἡ τακτικὴ τοῦ κ. Ἀληβιζάτου, οὗτά εἶναι τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ πολυμαθείας καὶ ἀγρυμνατωσύνης του, στὸ κεφάλι του τὸ πᾶν σύγχυσις — Κουκῶν « caravibus anemibus afrorum thallassorum . . . » δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος, οὐδέποτε ἀναχωρεῖ ἀπὸ διάγνωσιν « il fait la medecine du portier »

ὄχι ἤττον ὁ Ἴατρος Δαλλαδέτσιμας προσέθεσεν ὁ πρὸς ταχυτέραν ἐκκένωσιν τοῦ ἀποστήματος εἶναι καλὸν νὰ διευρυνθῆ διὰ τοῦ μαχαιρέου ἢ αὐτόματος ἀπὴ εὔτης δὲ προχωρημένης τῆς ὥρας νὰ ἀναβληθῆ διὰ τὴν ἐπιούσαν. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ὁ κ. Πέτρος Ἀλιβιζάτος, λέγει τῷ κ. Δαλλαδέτσιμα « Γιατρὲ πιστεύω ὅτι ἡ δουλειὰ θὰ μεπερθευθῆ » . . . ! Α ! . . . μείνε ἡσυχος ἀρκεῖ νὰ μὴ τὰ μεπερδέψῃς ἐσὺ . . . τῷ ἀπαντᾷ ὁ Ἴατρος Δαλλαδέτσιμας . . .

« Καὶ ἵνα πληρωθῆ τὸ βῆθῆν » *

Κατὰ τὸ ἐσπέρας ὁ κ. Ἀλιβιζάτος προβλέπων τὴν ἐπαπειλοῦσαν αὐτὸν πανολεθρίαν ὡς μὴ τολμῶν νὰ εἰσάξῃ μαχαιρίον ἐντὸς τοῦ ὄρθου καὶ μὴ εὐχαριστούμενος νὰ γίνῃ τοῦτο παρὰ τοῦ συμβούλου ἱατροῦ (1) εἰκαιοποιηθεὶς δὲ κατὰ τὸ σύνθηρος τὴν ιδέαν τοῦ ἄλλου ἐσχέθη νὰ προβῆ τυφλοῖς ὀμμασιν εἰς ἀπενενονημένον ἐπικίνδυνον καὶ παράλογον τρόπον ἐγγχειρέτεως, τοῦτέστιν λαμβάνει « speculum » ἐδρσκοπίον καὶ εἰσάξας αὐτὸ ἐντὸς τοῦ ὄρθου ἐντέρου, περιστρέφων δὲ αὐτὸ χονδροειδῶς μεθ' ἄλας τὰς

(1) Προφῆσαρα !! . . . ἐδῶ — δὰ τὰ ἐμπέρδεψες . . . Μὰ δὲν ἀρνες καυμένη νὰ ξημερώσῃ καὶ νὰ βάλῃς τὸν κ. Δαλλαδέτσιμα νὰ κάμῃ τὴν τομὴν . Α ! καυμένη περιστάσιν πῶχασες ! . . . Γιατὶ θὰ ἐκατώρθωνες τρεῖς τινὰ : πρῶτον ὅπερ καὶ τὸ κυριώτερον δὲν θὰ ἐτραυματίζες τὸν ἀσθενῆ σου, δεύτερον θὰ ἐξέθετες καὶ τὸν κ. Δαλλαδέτσιμα ὅτι δὲν ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ κάμῃ τὸμας καὶ τρίτον θὰ ἐφῆνετο καὶ ὀλίγον Complaisant (sic) . . . Βλεπεῖς καυμένη γιὰ νὰ βιασθῆς ; πῶσα ἔχασες !! . . . *Ε ! δὲν πειράζει . . . σ' ἄλλῃ φῶσά νὰ μάσῃς κατὰ . . . « au Bo aurenoï » ! . . .

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

οίμογας του πάσχοντος, εις μέρη πεφλογοισμένα προσεπαθήσασιν να διαρρήξῃ τὸ ἀπόστημα. Τοῦτο μᾶς ἐβεβαίωσεν ὁ αὐτόπτης μάρτυς κ. Δημ. Μακρῆς (Μπερδεμπές) γαμβρὸς τοῦ πάσχοντος, λέγων ἡμῖν ὅτι ὁ ἀσθενὴς « ἔσ κ ο υ ζ ἔ σ ἄ ν τ ὸ Β ὀ γ δι ὄ τ α ν τ ὸ μ α χ α ι ρ ῶ ν ο υ ν ε »

Ὁ κ. Πέτρος Ἀλιβιζάτος ἐπανελθὼν εἰς τὴν πόλιν μὴ φανταζόμενος κἄν οὐδὲ ἀναλογιζόμενος ἐν τῇ ἀμαθείᾳ του τὰς φθεράς συνεπειάς μιᾶς τοιαύτης βερβάρου καὶ ἐπικινδύνου ἐρευνήσεως, ἔψαλλε καὶ διευμπάνιζε τὰ ἐπινειμία τῆς ἐκτελεσθείτης παρ' αὐτοῦ ἐγχειρίσεως (Tiens!) εἰς τὸν τυχόντα, λόγου χάριν εἰς ἀμαξηλάτην τινὰ φίλον του, ὁ ὁποῖος χαριεντισθεὶς μετὰ τοῦ Δεσπότου « ἄσέ με Γ . . . καυμένε ἐρχομαι ἀπὸ σπουδαία ἐχείρισι »

Διὰ τῆς πρωτακούστου ταύτης βερβάρου καὶ Dahomeenne (1) ἐγχειρίσεως δὲν διέρρηξε τὸ ἀπόστημα, φυσικῶς τῶ λόγῳ, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ διέτρυσεν τὸ ὄρθρον ἔντερον κατὰ τὸ ἀπέναντι δεξιὸν τοίχωμα, ὡς καταδειχθήσεται κατωτέρω καὶ ἐξ οὗ προέκυψαν αἱ μεταγενέστεραι ἐπικινδυνὸι περιπλοκαὶ τοῦ ἀπλευστάτου κατ' ἀρχὰς νοσήματος.

Τὴν 21 Ἰουλίου ἡ συγχεχυμένη αὕτη καὶ στρεβλή

Ἐγχειρίσεις Dahomeenne: θέλει νὰ εἴπῃ ἐγχειρίσεις ποῦ γίνεται στὸ Dahomey: Τὸ Dahomey εἶναι εἰς τὰ πλέον ἀπόκεντρα τῆς Ἀφρικῆς κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γάλλων τὸ 1893 κατωκέετο δὲ καὶ κατοικεῖται ἀκόμη ὑπὸ ἀγρίων: τοιούτου εἶδου: ἐγχειρίσεις μόνον εἰς τὸ Dahomey γίνονται.

1. καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρῶν ἄλλοι ἰατροὶ οὐκ εἶναι
 ἰατρὸς οὐκ εἶναι ἰατρὸς καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρῶν οὐκ εἶναι
 ἐν ἰατρῶν ἰατρὸς οὐκ εἶναι ἰατρὸς οὐκ εἶναι

δ' ἀνοικτὰ διαγιγνώσκει τὴν ὑπάρξιν Πυαιμίας!!!
 Προσκαλοῦνται δὲν οἱ ἰατροὶ Δαλλαδέτσιμικς καὶ Μαρκόπουλος, εἰρήθω δὲ ἐν παράδοξοι, ὁ ἡμέτερος συνάδελφος ἰατρός Μάρκοπουλος μετὰ τὴν διήγησιν τοῦ ιστορικοῦ τῆς ἀσθeneίας, ἐξετάσας παρατηρεῖ τῶν θεράποντι ἰατρῶν (ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐν γένει νόσημα) ὅτι « ὠφεύλατε, νομίζω, νὰ κάμητε διάγνωσιν ἐγκαίρως καὶ συμφώνως νὰ ἐνεργήσητε » ἐν δὲ τῇ ἀπαντήσει τοῦ κυρίου θεράποντος ὅτι « αὐτὸς ἂν φλέγμω δὲν ἐπέφερουσιν ἄσος (1) σφοπώματα » καὶ ἐπιπέλους πλὴθὸς ἐκάμινες ἀνῆσούν εἰς τὴν θέσιν μου ἀπαντᾷ « ἂν ἤλουν εἰς τὴν θέσιν σας κ. Ἀλιβιζάτος, τότε βεβαίως θὰ προσεκάλεσθον ἰατροὺν νὰ διαγιγνώσῃ » Τέλος πάντων ἐλθόμεν εἰς τὸ πολυθρύλλητόν ἐκεῖνο ζήτημα τὸ Πυαιμικόν!

Ἐξετάσαντες οἱ προσκληθέντες σύμβουλοι ἰατροὶ ἀποφαινομένη ὁμοφώνως ὅτι δὲν ὑπάρχει ἰσχυρὸς πυαιμίας: χωρὶς δὲ ποτὲ νὰ θελήσωμεν, ἐκ λεπτότητος, εὐγενείας καὶ ἐπιεικειᾶς νὰ ἐκθέσωμεν τὸν θεράποντα ἰατρὸν, (2) δια-

(1) Ἄς μὴ ἐκλάβῃ ὁ Ἀναγνώστης τὰ τοιαῦτα, ὡς λάθῃ τυπογραφικὰ, ἔτσι ὁμιλεῖ ὁ κ. Ἀλιβιζάτος καὶ ἔτσι γράφει, ὥστε τὰς φράσεις του δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς παραμορφώσωμεν, διότι τότε χάνουν τὸ γούστο . . . Τὸ χειριστὸν ὅμως δι' αὐτὸν εἶναι ποῦ ἡ ἀνθρωπολογία πολὺ τὸν ἀδικεῖ . . . ἀνθρωπολογικῶς ἀποδεικνύεται σήμερον ὅτι οἱ οὕτω γράφοντες καὶ κυρίως ὁμιλοῦντες κατατάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνθρωποδοιδῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

κρατούμεν ἐν τῇ πεποιθήσει μας ὅτι, ὁ πυρετός αὐτός ἔχει ἀκριβῶς τοὺς χαρακτήρας τοῦ τραυματικοῦ (1) καὶ φλογιστικοῦ πυρετοῦ: Ἡ πεποίθησίς μας αὕτη ἔτι μᾶλλον ἐδρασιούται, καθ' ὅσον μηχανάζομεν ὅτι ὁ θεράπων ἰατρός Πέτρος Ἀλιβιζάτος εἶχε προηγουμένως καὶ κρύφα προβῆ εἰς τὴν σπεκουλοσκοπίαν.

Τῇ 22 Ἰουλίου, ἀφ' ἧς ἑσπέρας εἶχε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, προβῆ εἰς ἐπιστημονικὰ μετὰ τῶν συγγενῶν συμβούλια (2) καὶ ἄλλου εἶδους διαβούλια, προβαίνει κατόπιν εἰς ἄλλην σπεκουλοσκοπίαν,

Ἡ πρωτοφανής, βάρβαρος παρατόλμος καὶ ἐπικίνδυνος αὕτη ἐξέτασις, δυναμένη νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν, βασανίζει τὸν πάσχοντα εὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ προκαλεῖ φρινόμενά τινα σόβαρά.

Τὰ φρινόμενα ταῦτα ἢ συγκεχυμένη αὕτη διάνοια τὰ ἐκλαμβάνει ὡς ἐκδηλώσεις Πυριμικὰς καὶ ἰδοὺ συντελοῦσιν ὥστε ἔτι μᾶλλον νὰ ριζώσωσιν τὴν περὶ Πυριμίας ἰδέαν του καὶ βλέπετε νὰ λέγῃ, ἐν τῷ φυλλάδιῳ σου, ὅτι . . . ὁ ἀσθενής . . . ἐπαρυσίασε κατὰ-

(1) Τραυματικός Πυρετός προκληθεὶς ἐκ τῆς κρύφου ἡμῶν παρ' αὐτοῦ γενομένης σπεκουλοσκοπικῆς ἐξετάσεως τῆς πολλὰκις ἐπαναληφθείσης

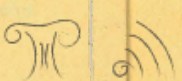
(2) Τοιοῦτου εἶδους συμβούλια συνισθίζει πάντοτε νὰ κάμνῃ ὁ κ. Ἀλιβιζάτος; καὶ μάλιστα, ὅταν οἱ συγγενεῖς δὲν παύονται καὶ τῷ ἐναντιοῦνται. Τότε παίρνει μαζί ἡ του τὰ βιβλία του καὶ τοὺς ἀγκινώσκει . . . σὺ γὰρ εἶπες τοῦ ἀναπτύσσει τὰ διάφορα ζητήματα, τοῦ ἐκθέσει τὰς διάφορους γνώμας . . . κατόπιν συσκέπτονται καὶ ἀπορατίζονται! . . . (ἀμὰ τοῦ λέγει ὁ ἄλλος; πῶς ἢ Γραμμικὴ ἐξέυτελιστικῆς . . . ! ! !)

στασιν, κομματώδη, σκοτοδινίαις σπασμούς . . κ. τ. λ. καὶ ἡμεῖς προσθέτομεν (κατὰ Δημ. Μακρῆν παρόντα ἔντα) καὶ λειποθυμίας : Ἀμέσως βλέπων ὄλα αὐτὰ, βλέπων ὅτι ἡ περιώνυμος αὕτη Πυριμία (ἢ ὁποία θὰ τὸν ἀποθανάτιση ὡς ἄλλον Ἡρόστρατον) προχωρεῖ , : δὲν χάνει καιρὸν . . . δίδει τὰς δεούσας ἐπιστημονικὰς καὶ λογικὰς ἐξηγήσεις, εἰς τοὺς συγγενεῖς . . . Τουτέστιν τὴν Διάγνωσιν σου . . . Τὴν πρόγνωσίν σου . . .

Καὶ ἰδοὺ ἐξισκεπάζεται ὁ Πέπλος τῆς ἀπελπισίας . . Ἀπελπίζει αὐτοὺς λέγων « ἡ θέσι δεινοτάτη . . τετέλεσται . . . Ἔως τώρα εἶχα ἐλπίδες. Τώρα πάει » . . . Ἡ Πυριμία προχωρεῖ, ἀπὸ χλῆς τὸ ἔλεγα εἰς τοὺς σὺβούλους ἰατροὺς καὶ τὸ ὑποστήριξα ! ! ! ἄλλ ἢ πλειονοψηφία (sic), δὲν ᾔθελε νὰ τὸ παραδεχθῆ! λαμβάνων δὲ τὸν γυναικάδελφον τοῦ πάσχοντος κ. Δ. Μακρῆν καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην . . « Σπευσέ Γ. κτύπα διότι τὸν χάνουμε » . . . Ὁ ἀμαξηλάτης Γ. ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Δ. Μακρῆν « Καὶ γιατί κλαῖς Δημήτρη; » . . . Καυμίνε Γ . . . ὁ Ἀλέξανδρος τελειώνει . . . Ὁ δὲ Πέτρος Ἀλιβιζάτος τρίβων καὶ αὐτὸς τοὺς ὀρθαλοῦς; . . . « Καὶ ἐγὼ πονῶ καυμίνε Γ . . . Ὁ Ἀλέξανδρος πάει ! » . . .

Μετὰ τὴν κωμικὴν ταύτην σκηνὴν (πῶ χανε ἡ Μάνα τὸ παιδί καὶ τὸ παιδί τῆ Μάνα) ὅλη αὕτη ἡ συνδοία φθάνει « a quatre pas. » εἰς τὴν πόλιν. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ καὶ ἀσθμαίνων ἔρχεται ὁ Δ. Μακρῆς καὶ ἐσπεύσας νὰ φθάσῃ μετὰ δακρύων « τρέξατε διότι ὁ

Ἄλιβιζάτος μᾶς ἀπήλπισεν α Ὁ Ἀλέξανδρος πνέει τὰ λοίσθια »

Ἄμφοτεροι οἱ σύμβουλοι ἰατροὶ ἐσπευτισμένως λαμβάνομεν τὴν εἰς Ῥαζάτα ἄγουσαν παραλαβόντες μεθ' ἡμῶν καὶ τὸν Πυαιμογόνον. Γαγγραινώδη καὶ ἀπορροφητὴν θεράποντα ἰατρὸν (1) Ἄμα δὲ τῆ μεταβάσει ἡμῶν, ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἴπωμεν, ὅτι εὐρίσκομεν τὸν ἀσθενῆ ἐπύρετον καὶ εἰς λίαν εὐχάριστον γενικὴν κατάστασιν.

Κρίνατε λοιπὸν, ὦ Συνάδελφοι ! ! !

Ἐν τῷ προλόγῳ, ἀκόμη καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρεται ἡ λέξις Τραυματικὸς πυρετὸς καὶ ἐξηγήθημεν ἀρκούντως : Ὅτι δηλαδή ὁ Τραυματικὸς οὗτος Πυρετὸς ἦτο αἰτία τῆς φλογιστικῆς ἀκόμῃ ὑπαρχούσης καταστάσεως, καὶ ἐπαναλαμβάνοντες λέγομεν « ἐκ τῆς φλογιστικῆς καταστάσεως τῆς ἐκάστοτε παρουσιαζομένης ὡς ἐκ τῆς κρύφου παρ' αὐτοῦ ἐπαναλαμβανομένης τραυματικῆς σπεκουλοσκοπίας » δι' αὐτὸν δὲ Πυαιμογόνον

Καὶ ἰδοὺ καταφεύγει εἰς Συγγραφεῖς (2) Γάλλους ! Ἄγγλους ! Ἰταλοὺς ! Γερμανοὺς ! Ἑλλήνας ! ! ! κ . τ . λ .

Βασιλεύοντος δὲ ἐν αὐτῷ τοῦ περὶ κτηθείσης δυνάμεως νόμου, ἔχων ἐν τῷ συγκέχυμένῳ ἐκείνῳ ἐγκεφάλῳ, ἐν-

(1) Καθ' ὅσον ὁ κ. Δαλλαδέτσιμας λαμβάνει εὐκαιρίαν καὶ λέγει τῷ κ. Μαρκιπούλῳ « ἀδύνατον νὰ ἦναι εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὁ ἀσθενῆς, ἐκτὸς ἂν ὁ Ἄλιβιζάτος ἔκαμε καμμία ζαθοδοσίαν »

(2) Τοὺς ὁποίους οὐδέποτε ἠνῆσεν οὔτε ἐννοεῖ οὔτε ποτὲ θᾶ ἐννόησεν ἔγωγε, καὶ εἰς τὴν Γλώσσαν τοῦ γραμμμένου

τετυπωμένον τὸ φάσμα τῆς Πλαιμίας, διαβάζει τὸν ὄρισμὸν τῆς Ἀναθεματισμένης ταύτης νόσου, βλέπει τὰ ἐκ τῆς βερβάρου καὶ ἐπικινδύνου ἐγγείρισεως τοῦ σοβαρὰ ἀποτελέσματα, ἐν ἐνὶ λόγῳ, « τὰ κάνει θάλασσα » καὶ ἰδοὺ ἐν τῇ χαρακτηριζομένῃ αὐτὸν ἀμαθείᾳ τὰ δημοσιεύη ! Γὰρ νὰ κάμη Σύγραμμα (tiens) .

Δώσατε, ὦ Συνάδελφοι, μίχματιὰ εἰς τὴν σελίδα 19 20—21 . Τοῦ ἀλιβιζέτου συγγράμματος !

Θὰ θαυμάσητε τῷ ὄντι : Ἄν καὶ περιττὸν διὰ τὸν κ. Πέτρον Ἄλιβιζάτον, ὡς ἐπίσης περιττὸν νὰ ἔκτανθῶμεν περισσότερον

Τὰς παρατόλμους καὶ ἐπικινδύνους ἀπειρίας τοῦ (1) πρωτοπεῖρου ἰατροῦ (sic) Μαρκιπούλου (να εσπέσε d' insolant) καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν συνεπειὰς ! ! . . ἀφῆναμεν κατὰ μέρος ἐπιφουλασσομένου ἰδία τοῦ ἰδίου κ. Μαρκιπούλου νὰ πλέξη ποτὲ τὰ ἐγκώμια, στεφάνους καὶ ἐπιστημονικὴν ἀνθοδέσμην τῷ κ. Πέτρῳ Ἄλιβιζάτῳ . . . (2)

(1) Ὁ Πρωτόπειρος ἰατρὸς (sic) . (Ὁ κ α ! . Ἐπαγγελομένος) Ὅπου καὶ ἂν προσεπλήθη εἰς Πελάτην τοῦ κ. Ἄλιβιζάτου (ὡς σύμβουλος ἰατρὸς), τὸ ἀποτέλεσμα δυστυχῶς ἦτο ἡ ἀποπομπὴ τοῦ θεράποντος : Λυπηρὸν βεβαίως : Ἄλλ' ὄφειλομεν νὰ λαμβάνωμεν πάντοτε δι' ὄψιν τὰς παρακλήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων . . . N'est—ce pas comme—ça ! . . . Ἄλλως τε τοὺς τοιοῦτους ὄφειλε τις νὰ καταδιώκῃ ἐξ ἐπαγγέλματος .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚῆ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚῆ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΛΗΤΟΥΡΙΟΥ

Μόνον ένα θαυμάσητε τὴν διαγωγὴν τοῦ κυρίου τούτου καὶ τὸ ἐπίβουλον λέγομεν τὰ ἐξῆς . . . Ὁ κ. ἐξετάζων πρῶτην ἤδη φράσιν ὁ κ. Μαρκόπουλος τὸν ἀτηνῆ διὰ τοῦ δακτύλου λέγει « Ἐπιμένω, αἰεὶ καλὸν θὰ ἦτο ἀνὴρ δύνατό τις νὰ ἀνεύρη μέρος τι (ὅηλ. τὴν γενομένην διάτρυσι, τὴν πλατύνη καὶ οὕτω δυνηθῆ διὰ τοῦ δακτύλου νὰ εὐκωλύνη τὴν ἔξοδον τοῦ Πύου » . . . Ὁ ἰατρός Δαλλαδέτσιμας τῷ ἀπαντᾷ « Βεβαίως θὰ ἦτο καλὸν προσπάησε » . . . αὐτὸς δὲ ὁ περὶ οὗ ὁ λέγας κύριος Πέτρος Ἀλιβιζᾶτος προσθέτει « εἶναι δύσκολον καὶ ἐγὼ ἐπροσπάησα » . . .

Ἐν δὲ τῷ γελοίῳ ἐκείνῳ φυλλαδίῳ βλέπετε μεταξὺ τῶν ἄλλων μωρολογιῶν ἀναιδιῶς νὰ λέγη « ἐνῷ ἐπεστρέφομεν ἀπὸ Ῥαζάτα, καθ' ὁδὸν λέγει ὁ κ. Μαρκόπουλος ἐνώπιον ἐμοῦ, τοῦ κ. Δαλλαδέτσιμα, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πάσχοντος. κ. τ. λ. ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δακτυλοεξετάσεως προσεπάησε διὰ τοῦ δακτύλου νὰ ἀνεύρη καμμίαν cloaque, (1) ὅπως δι' αὐτῆς εἰσέλθῃ εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ ἀποστήματος »

Ἄρ' ἐνὸς βλέπετε ὅτι οἰκειοποιεῖται ἀρ' ἑτέρου ὅτι, ὁ ἀναιδιῆς καὶ μωρὸς οὗτος φυλλαδογράφος λαμβάνει αὐτὸ ὡς μέσον θέλων νὰ τὸ ἐκμεταλευθῆ ἐνώπιον ἀπλοϊκῶν καὶ νὰ τὸ παριστάνῃ ὡς ἐγκλημα καθοσιώσεως γράφων, ὅσα μωρολογήματα δύναται ὁ κοῦρος οὗτος νὰ γεννήσῃ καὶ ὅσα στρατηγήματα ὀφθαλμῶν καὶ ἐπίβουλα

(1) Καὶ γράφει καὶ Γαλλικὰ ὁ διάλογος ! γὰρ πῶς μας γυμνάσου πῶς προφέρει τὸ cloaque Ἐγὼ νὰ γελάσωμε ὀλίγο . . .

μέσα δύναται ἡ κοινωπικὴ αὐτοῦ μόρφωσις νὰ τῷ παρέξη.

Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ ἵνα ἴδῃτε καὶ θαυμάσητε τῷ ἀντι τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν ἀρ' ἐνὸς, τὴν ποιότητα καὶ διαγωγὴν τοῦ ἀτόμου ἀρ' ἑτέρου, καὶ βεβηλῶς βέβαιοι ἐσμεν ὅτι οὐδόλως θὰ ἐκπλαγῆτε διότι δυστυχοῦς γνωρίζετε ἀρκετὰ τὸν ἄνδρα.

Τέλος πάντων ἐλθώμεν εἰς τὸ προκείμενόν : Καὶ τὸ φοβερόν καὶ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο ζήτημα τῆς Πυαιμίας τὸ ὁποῖον ἐπροκάλισε τὸσον πάταγον τὸσον θόρον τόσας ἀπελπισίας καὶ δάκρυα, τὸ παρῆξαν ἡμῖν τόσους λαμπροὺς μαργαρίτας τελειῶνει Καὶ ἰδοὺ παρουσιάζεται ἄλλη Κωμικοτραγικὴ Σαηνή . .

Ἡ συγκεκριμένη αὕτη διάνοια γεννᾷ ἄλλο ζήτημα οὐχὶ καὶ αὐτὸ εὐκαταφρόνητον . . . Τοῦτέστιν . τὴν « Γ α γ γ ρ α ι ν α ν »

Τὴν 24 ἐπισκεπτόμενοι τὸν πάσχοντα εὐρίσκομεν αὐτὸν παρουσιάζοντα ἐλαφρὰν λυμπαγγεΐτιδα ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ Γλουτοῦ μέχρι τοῦ ἀνωτέρου τριτημορίου τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τοῦ μηροῦ . : Λυμπαγγεΐτις χαρακτηρισθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Ἀλιβιζᾶτου ὡς « Ἐρυσίπελας » ! (συντελέσαντος οὐχὶ ὀλίγον καὶ ἐδῶ νὰ παρέξῃ τοῖς συγγενεῖς δόσιν τινα δι' αἰσθη)

Ἐξετάζοντες ἐξωτερικῶς τὴν δεξιὰν Γλουτιαίαν χῶραν, ἀνευρίσκομεν μικρὰν ἔντασιν καὶ αἰθησιν τῶν δι' ελαροταγῶν, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος διαγινώσκει ὡς Ἐμφύσημα ! Ἡμεῖς δὲ θέλοντες, ὡς πάντοτε,

νὰ ἀποπειρώμεν τὰς μωρὰς καὶ ἀλόγους αὐτοῦ συζητή-

ένα επίθετον » 'Αλλά καὶ ἡ καὶ τὰ ἀέρια (1)
εἰσέδυσαν ἐνταῦθα ἐκ τῆς διατρήσεως τοῦ ἐντέρου : καὶ
δύνανται μὲν νὰ ἀπορροφηθῶσιν ἀλλὰ καὶ δύνανται νὰ
προκαλέσωσιν ἐμπύησιν, τοῦτο θέλει μᾶς ἀποδείξει ἡ
ἀποδρομὴ τῆς νόστου, ἐνδείξις ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑπάρ-
χει.

Τὴν ἐπιούσαν δ' κ. 'Αλιβιζίου ἀπὸ εἰχὴν ἤδη τε-
λειώσει τὸ « περὶ Ἐρυσιπέλατος » μά-
θημά του, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐσκέφη καὶ ἐμελέτησε
τοὺς κακῆ τῆ μοῖρα πέσοντάς εἰς χεῖράς του συγγραφεῖς
καὶ ἐκφράζει ὡς Διάγνωσιν. Νόμισε τε τι ; ; . . .

Τὴν ὑπαρξιν Γαγγραίνης . (2) ἢ Σφακέλου !
'Ἡ Διάγνωσις ἡμῶν ἦτο φρογιστικὰ φαινόμενά, ἀπλῆ
λυμφαγγεῖτις προκληθέντα ἀπὸ τὰ ἀπόκρυφα « τῆς
ἰσράς αὐτοῦ ἐξετάσεως » (3)

'Ἐπὶ τῶν φλογιστικῶν τούτων φαινομένων κρῖνομεν
ἀνάγκαστα καὶ ἀποφασίζομεν ὡς τόπικὴν θεραπείαν τὴν

(1) 'Αέρια τὰ ὁποῖα μετασπίζοντο καὶ ἐξηραίνοντο κυρίως
ἐκείθεν ἐνθα ὑπῆρχεν ἡ γενομένη διάτρυξις

(2) Τὴν διάγνωσιν τζύτην, φυσικῶ τῶ λόγῳ ὡς καὶ τὰς
'Αλιβιζίου ἐνδείξεις καὶ ἐχ εἰρῖ σ ε ἰ ε ἀπεκρούσαμεν καὶ
ἀστειρομένους (ὡς πολλὰκις εἰς τοιοῦτου εἶδους συνεντεύξεις (;)
. . .) ὁ ἰατρός Δαλλαδέτσιμας ἰφ εἶπε « τὸσαύτην βεβαιότητα
ἔχω ὅτι ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχει ἔχνος καὶ γαγγραίνης, ὥστε ὅλας
ἐν γένει καὶ τὰς Γαγγραίνας σου καὶ τὰς ἐχ εἰρῖ σ ε ἰ ε
σου τὰς ἀρνοῦμαι ὡς ἠρνήθην τὴν Δημαρχικὴν ὑποψηφισιότητα . . .

(3) 'Ακριβῶς καὶ κυριολεκτικῶς, καθε ἐξετάσις αὐτοῦ ἦτο
διὰ τὸν πύχοντα « Inquisizione Santa »

ἐνεργήσωμεν, χωρὶς νὰ ἔχωσι οὐδὲ κατὰ διάνοιαν τὴν
ἐλαχίστην ἀνησυχίαν (1)

Εἶπομεν ὅτι πρὸς θεραπείαν τῆς « Αλιβιζίου Γαγ-
γραίνης » τοῦ ἡμετέρου δηλαδὴ ἀπλοῦ ἀποστήματος
ἐκάμαμεν τομὴν ἀρκετὰ γενναίαν, ἐξ ἧς ἄμα τῇ ἐφαρ-
μογῇ τοῦ μαχαιρίου ἐξῆλθε « Πύον χρῆστὸν
χρηστότατον »

Πρὸς ἀποθεραπείαν τοῦ ἀποστήματος ἐνηργήσαμεν
ὡς ἅπαντες νῦν οἱ χειρουργοὶ κάμνουν δηλαδὴ « Letam-
ponnement à la gaze iodiformée κ. τ. λ. » Μετ' ὀλί-
γας ἡμέρας καλὸν ἐνομίσαμεν καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ
καμῶμεν μίαν ἐπίγε—ουερίερα ὅπως θέσωμεν σωληνᾶ
καὶ τοῦτο ὅπως ἡ ἀλλαγὴ τῆς πληγῆς ἀποβαίνει ἥττον
ἐπώδυνος ἐνώχλητικὴ καὶ ἀπλουστέρα

'Απεφασίσθη λοιπὸν ἡ τομὴ αὕτη ἡ ὁποία καὶ ἐγένε
πρὸς τοῦ κ. Μαρκοπούλου, τοῦ κ. Δαλλαδέτσιμα με-
ταβάτης εἰς τὴν ἐξοχήν.

'Ἐδῶ ὁμῶς λαμβάνει χώραν σκηνὴ ὅλως ἐπίβουλος
μωρὰ γελοία καὶ βλακώδης ἐκ μέρους τοῦ κ. Πέτρου
'Αλιβιζίου.

Δυστυχῶς εἰμὲθα ἠνάγκασμένοι νὰ ἀναφέρωμεν ζητή-

(1) 'Ο Θεράπων ἀντεπεξερχόμενος εἰς ὅλα αὐτὰ, κρυφίως
ἔλεγεν εἰς τοὺς συγγενεῖς νὰ μεταβιβάσουν ἰατροὺς ἀπὸ τὴν
'Αθήνα, εἶχε μάλιστα αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπιβιβάσθῃ εἰς τὸ βαπο-
ράκι ἀλλὰ δὲν ἔξερουμε πῶς τὸν ἐγυρίσανε

μάτα ὅπως διόλου μικροπρεπή καὶ ἐξευτελιστικά διὰ πάντα ἰατρὸν ἐπιστήμονα, ζητήματα ὅμως ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀκριβῶς ὁ κ. Πέτρος Ἀλιβιζάτος μᾶς ἐπελάγωσεν, ἀπὸ μωρὰν συζήτησιν καὶ ἀηδιαστικὴν ῥητορείαν ἄλλ' ὁ κύριος οὗτος ἔχει βεβαίως τοὺς σκοποὺς του . . (1) Φαντασθῆτε νὰ λαμβάνῃ Πόζα καὶ νὰ ἀρχίζῃ νὰ συζητῇ . . νομίζετε . . . διὰ τί ; . . . διὰ μίαν contre—ouverture ! ὅπως δι' αὐτῆς διέλθῃ σωλὴν ἂν πρέπη νὰ γίνῃ μεγάλη μικρὰ στενὴ ἢ πλατεία ! καὶ νὰ συζητῇ σκοπίμως πλὴν βλακωδῶς ἀπέναντι ἀπλοϊκῶν καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐχ εἰ ρί σ ε ι ς Δι' ὅλα δὲ αὐτὰ κρατήσατε τὰ γέλοια ὅταν ἀναγνώσῃτε ἐν τῷ φυλλαδίῳ του « ὅτι δίδω τὸ μαχαίριδιον εἰς τὸν κ. Μαρκόπουλον » βεβαίως ὡ ν ὅ τ ι ὅ ἄ π ε τ ὑ χ ἄ ν ε ! ! (Va ignoraüt . . .) . Ἀλλὰ ταῦτα εἶναι ἔργα Νοσοκόμων Μαιῶν Ἀλιβιζάτων καὶ κούρεων, τοῦτο σᾶς ἀρκεῖ, ἀπάξιούντες βεβαίως νὰ κατέλωμεν ὅπως ἀποκρούσωμεν τὰς μωρολογίας καὶ μικροπρεπειάς του.

Τέλος πάντων ὁ κ. Μαρκόπουλος ὁρθῶς ποιῶν ἔκαμε τομὴν ὡς αἶον τε μικρὰν ὅσον νὰ δυνηθῇ καὶ ἀπεράτῃ τὸν ἀναγκαῖον λεπτὸν σωλῆνα, χωρὶς ἄνευ λόγου νὰ κατακερματίσῃ τὸν πᾶσχοντα.

Ἡ κατὰ Πέτρον Ἀ λ ι β ι ζ ῖ ο ς ἔ χ ε ἰ ρ ι σ ι (2) αὕτη, καὶ ἐξ ἧς ἀπέτυχεν ὁ κ. Μαρκόπουλος (diable !) ἔγινε καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποκομπὴν τοῦ Ἰκάρου

(1) Κάμνου κατὰ τὴν ἰδέαν του, δηλαδὴ ὡς γνωρίζετε φιγοῦρα εἰς τοὺς ἀπλοϊκοὺς.

(2) Δηλαδὴ ἡ τιποτένια ἐκείνη τομὴ ! !

ἐκκενοῦτο ὀλοσχερῶς, ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὅπως ἀρνητικῶν φαινομένων τῶν προκυβάντων ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀσθενοῦς, διεκρατήταμεν ὅτι τὸ σύμπτωμα τοῦτο κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀπόρροια τοῦ νοσήματός, καὶ ὅτι κατόπιν ὡς ἐκ τῆς μὴ ὀλοσχεροῦς ἐκκενώσεως τῆς Κύστεως, διεκρατήταμεν ὅτι πρόκειται περὶ ἀδρηνείας τῆς Κύστεως (1) πρηγγείλαμεν τὸν συνήθη καθετερισμὸν πρὸς τακτικὴν ἐκκένωσιν τῶν οὔρων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν νὰ μεταχειρισθῶμεν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν συνήθη εἰδικὴν θεραπείαν τῆς Κύστεως, (τοῦθ' ὅπερ ἔγινε κατόπιν,) καὶ ὅτι τοιοῦτοτρόπως ἡ ἐπίτρυξις αὕτη θέλει παρέλθει, ὡς πράγματι παρήλθεν. Ἡ δὲ περὶ σπατμοῦ τῆς Κύστεως καὶ ἡ ἐκ τῆς Γαγγραίνης κατὰ κ. Πέτρον. Ἀλιβιζάτον γέννησις τοῦ φαινομένου εἶναι τὰ συνήθη ἀποκυήματα τῆς Κεφαλῆς του.

Τελειώνει θέν καὶ αὐτὸ τὸ περὶ οὔρων κεφάλαιον, ἀλλὰ παρακαλεῖσθε, εὐαρεστούμενοι, ἀναγνώσατε ἵνα ἴδητε μετὰ πόσης πρωτοφανοῦς ἀναιδείας διαστρέφει διαβάλλει . . . μετὰ πόσης δὲ βλακειᾶς ἀντιγράφει καὶ ἐκθέτει.

Τελειώνει ἐπὶ τέλους καὶ τὸ περὶ « Γαγγραίνης » κεφάλαιον, ὅτι δηλαδὴ ἡ κατὰ Πέτρον Γαγγραῖνα δὲν

(1) Τοιαύτη ἀδρηνεία παρατηρήθη ὄχι μόνον κατὰ τὴν Κύστιν ἀλλὰ κατ' ἅπαντα τὸν Γαστροεντερικὸν Σωλῆνα Ἡ λειτουργία τῆς Κύστεως ἐπῆλθε μετὰ μακρὰν κάπως καὶ παρατεταμένην ἐσωτερικὴν ὑδροθεραπείαν. Δις τῆς ἡμέρας . . . Ἡ δὲ ἀδοάνεια τοῦ γαστροεντερικοῦ Σωλῆνος μετὰ

ἦτο ἄλλο ἢ κοινὸν ἀπόστημα μετασχηματισθὲν ὡς ἐκ τῆς διατρέψεως τοῦ ἀπηυλισμένου, τῆς ὑπ' αὐτοῦ δυστυχῶς γενομένης, διὰ τοῦ παροιμιώδους καὶ δημώδους (1) καταστάσαντος ἐδρροσκοπίου του. Τὸν σχηματισμὸν τοῦ περι οὐ ὁ λόγος ἀποστήματος προείπομεν (καὶ εἰδοποιήσαμεν μάλιστα ἐγκαίρως τοὺς συγγενεῖς) λέγοντες οὐδεμίαν βλάβην νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἀλιθίζεις παραλογισμοὺς καὶ διαβολὰς καὶ ὅτι ἐν καιρῷ τῶ δέοντι θὰ

(1) Τῷ ὄντι κατέστη δημῶδες ἰαφου ἐτοποθέτησεν αὐτὸ εἰς Φαρμακεῖον τῆς πόλεως « Γὰ νὰ τῆ ἴδῃ ὁ κότμος λίαι καὶ κρίνει περὶ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ ὅτι εἶναι λειὸν—ὄμαλὸν—ἀκαμπτον κ. τ. λ. »

Πολλοὶ λοιπὸν ἀφου ἓνα τέτοιο θέαμα ἦτανε καὶ χάρισμα, ἐφωτήθησαν, πολλοὶ ὅμως ἠδικήθησαν διότι ἀντὶ τοῦ παροιμιώδους ἐδρροσκοπίου, ὁ κ. Φαρμακοποιὸς παρουσίαζε « κολοσαῖον Μοῦρταράχερο »

Πέρισυ ἔλαβε χώραν ἄλλη σκηνὴ κωμικότερα καὶ πως. Μὰ κατὶ ἄλλου εἴδους imbroglia πρὸς ἄλλον ἀξιότιμον Συναδέλφον, ἐπῆρεν ἓναν ὀγκώδη Σογροφέα καὶ τὸν ἐτοποθέτησεν εἰς ἄλλο τι Φαρμακεῖον παραγγείλας εἰς τὸν Φαρμακοπιὸν νὰ δεικνύῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ Φαρμακείῳ εἰσερχομένους, τὸ κεφάλαιον ποῦ δὲν ἐκατάλαβεν ὁ ἀξιότιμος Συναδέλφος! (sic) ἂν δὲν ἀπατώμεθα ὁ κ. Φαρμακοποιός, τὴν περὶ οὐ ὁ λόγος Συγγραφέα, τὸν εἶχε τοποθετήσει εἰς τὸ ἰδιαιτέρον, μεταξύ δύο κυρίων καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἓνα βάζο με φιάρα!! Μὰ τί διάλο! αὐτὸς μόνον γὰρ Φασσοῦλης εἶναι καλὸς . . .

παρεῖν τοῦ νοσήματος, Πρόδωσιν καὶ Θεραπειάν: Ἐξηγούντες καὶ τὸ ἐλάχιστον τῶν φαινομένων καὶ συμπτωμάτων, εἶχομεν σχηματίζει, πεποθήσιν ἀκράδαντον ὅτι ἐκεῖ θὰ σχηματισθῇ ἀπόστημα. Καθ' ἑκάστην ἐν πάτῃ λεπτομερεῖα ἐξετάζοντες τὸν πάσχοντα, ἐμένομεν « μετὴν χεῖρα ὠπλιτωμένην » ἵνα ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἐνεργήσωμεν καὶ πράγματι ἡ ἰδέα μας δὲν ἐφράδυνε νὰ πραγματοποιηθῇ· μετ' ὀλίγον ἄμα ὡς διεγνώσαμεν ὠρισμένως τὴν ὑπαρξίν πύου ἀμέσως ἀποφασίζομεν τὴν ἐκκένωσιν. Τῆς ὥρας δὲ οὐσης προεχωρημένης ἄτε μὴ ὑπαρχούσης οὐδὲως καὶ ἀμέσως ἀνάγκης ἐνεργείας ἀνεβάλλομεν τὴν τομὴν διὰ τὴν αὔριον πρωΐαν τῆς Κυριακῆς. (1)

Τοῦ κ. Δαλλαδέτσιμα κωλυμένου ἐπεσκέφη τὸν πάσχοντα ὁ κ. Μιρκόπουλος μετὰ τοῦ αἰωνίου καὶ τυμπανιαίου θεράποντος, καὶ ὁ κ. Μιρκόπουλος προέβη εἰς τομὴν ἐξ ἧς ἀμέσως ἐξήλθεν ὀλίγον Πύον « Πύον χρησάτον χρηστότατον » (2) οὐδεμίαν εἰδικὴν κακὴν ἔσμην ἔχον (εἰμὴ τὴν συνηθῆ τῶν κοινῶν ἀποστημάτων καὶ δὴ κατὰ τὰς χώρας ἐ-

(1) Ὁ κ. Ἀλιθίζατος γαγγραϊνίζων πάντοτε, ἀκόμη καὶ τὴν ἐσπέρην ἐκείνην, μὰς ἔλεγεν, ἐγὼ θεωρῶ τὴν ἐχειρισσι d'urgence (calme —toi mon lapin . . . jet' eu prie . . . calme ton cerveau . . .)

(2) Πύον « χρηστὸν χρηστότατον » κ. Ἀλιθίζατε, ἐνθυμείσθε ὁρῶν! ἂν δὲν ἐνοσιτε τὴ γλώσσά σας τότε ἂς εἰπωμεν « Πύον de bo natour » (Ἀλιθίζιος.

κείνας) . Τὰ μαλακὰ μέρια, οἱ διάρροι ἰστοὶ ἐν πλήρει φυσιολογικῇ καταστάσει, ζωηρότατοι καὶ ἐρυθρότατοι τὰ δὲ αἲρια τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου ἀρήνομεν κατὰ μέρος.

Ὁ κ. Μαρκόπουλος παρατηρεῖ τότε τῷ Γαγγραινώδει θεράποντι ἱατρῷ « ἔτσι κ. Ἀλιβιζάτε ἐννοεῖτε τὴν Γάγγραιναν; Ἀλλοίμονον ! ! . . . » « Ε! καλὰ καλὰ . . . Μὰ δὲν εἶναι ζητήματα κ. Μαρκόπουλε . . . ἂν τὰ ἀφήσουμε τώρα » ἀπαντᾷ ὁ κ. Ἀλιβιζάτος . Ὅχι κ. Ἀλιβιζάτε «καλὸν εἶναι νὰ συνενοούμεθα» Μάρτυς αὐτόπτης ὁ γυναικάδελφος τοῦ πάσχοντος κ. Μαρκῆς (Μπερδεμπές) ὁτρανηεὶς καὶ αὐτὸς ἀρκούντως . . (1)

Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τέλους τελειώνει (Dieu merci) καὶ τὸ περὶ « Ἀ λ ι β ι ζ ἰ ο υ . . Γ α γ γ ρ α ἰ ν η ς » κεφαλαίον.

Ἦδη θίξωμεν ἄλλην χορδὴν καὶ ψάλλωμεν ἄλλον ἀναβαλλόμενον. Ὡς παρατηρεῖται, ἡ ἐπίσχεσις τῶν οὖρων εἶναι ἐν τῶν συμπτωμάτων, ἔστιν ὅτε τῶν παθολογικῶν τοῦ φλέγμονος. Μία τοιαύτη ἐπίσχεσις ἐπῆλθεν ἐξετάσαντες ἐμάλομεν τότε παρὰ τῶν συγγενῶν ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ νοσήματος εἶχε καὶ πάλιν παρουσιασθῆ τοιοῦτον σύμπτωμα (καὶ περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν γνώξιν ἔκαμεν ὁ θεράπων ἱατρός) καὶ μάλιστα ἀφοῦ εἶς ἐξ ἡμῶν ἐζήτησε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σύμπτωμα . . Τέλος πάντων παρὰ τῶν συγγενῶν ἐμαλομεν ὅτι ὑπῆρξε καὶ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νόσου ἡ κύστις δὲν

ἐφαρμογὴν des compresses humides au sublimé, συνάμα εἰς τὸ μέρος ἔλα ἐλαχίστη ὑπόνοια ὑπῆρχε μήπως τῷ σχηματισθῆ πύον (ἄλλως τε καὶ διὰ τὰ φλογιστικά φαινόμενα) νὰ τῷ γίνῃ τομὴ τις . Ἡ τομὴ αὕτη τῷ γίνεται ἀμέσως, μετὰ μεγάλης μας δὲ ἐκπλήξεως βλέπομεν νὰ μᾶς προτείνῃ ὁ ἀστοιχείωτος οὗτος χειρουργός (1) τί; ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπίδεσμον πληγῆς πυογόνου οὐ μόνον ἀλλὰ νὰ μᾶς γεννᾷ ζητήματα καὶ νὰ μᾶς βασσανίξῃ μὲ τὰς μωρὰς καὶ ἀλόγους συζητήσεις του. Ἀγανακτοῦμεν ἐπὶ τῇ ἀμαθείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν στοιχειωδестέρων στοιχείων « de la petite Chirurgie des infirmiers » ! ! . . (2)

Ἐπὶ τέλους ἐξακαλοῦθουντες τὴν θεραπείαν ἡμῶν τὰ φλογιστικά ταῦτα φαινόμενα ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν παρέρχονται . Ἐνδειξις ἄλλη οὐδεμία ὑπῆρχεν, ὁ ἀσθενὴς ἔμεινεν ἀπύρετος πρὸ καιροῦ, χωρὶς νὰ παρουσιάξῃ οὐδὲν ἐνόχλημα ἐκ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ παρουσιάξῃ οὐδὲν τὸ παραμικρὸν φαινόμενον ἢ σύμπτω-

(1) Ἐτσι ὀνομάζει τὸν ἑαυτὸν του . . . Χειρουργὸν δηλ. Ἐχει μάλιστα καὶ Στατιστικὴ . ! « σ τ ῶ ν ἄ μ α ρ τ ῶ λ ῶ ν τ σ ῆ χ ῶ ρ α ἰ ς τ ὸ μ α γ ῖ ἄ π ρ ἰ λ ο χ ἰ ο ν ἰ ζ ε ἰ . »

(2) Οἱ εἰς τὰ Νοσοκομεία τῶν Πιραιοίων ὑπηρετοῦντες νοσοκόμοι καὶ νοσοκόμαί, υποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν. Ἡ ἐξέτασις δ' αὕτη ἐγχεῖται ἀκριβῶς εἰς αὐτὰ τὰ στοιχειώδη. Ὁ κ. Ἀλιβιζάτος τὸ ἐννοεῖ ! ! . . (Hélas !) ἀλλὰ ταῦσα διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ καὶ τῶν πελατῶν του καὶ ὄχι νὰ μᾶς βασσανίξῃ .

(1) « Καὶ ὁ ἐφορκῶς μεμαρτύρησε » . . .

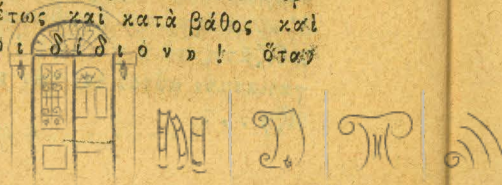
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

μα ούτε διά σχάσεις ούτε κατά τον κ. 'Αλιβιζάτον δι-
 'Εχειρίσεις Μόνον ἐπειδή, ὡς ἀνωτέρω ἐβ-
 βήτη, ὁ πάσχων ἐπαρουσίαζεν ἀερία τινά κατὰ τὸν δε-
 ξίον γλουτόν, καὶ τῶν ἀερίων τούτων τὴν αἰτίαν ὠρισ-
 μένως ἐγνωρίζομεν καὶ ἀναφέραμεν, ἐπειδὴ τὰ ἀερία
 ταῦτά καίτοι εἶχον ἐλαττωθῆ οὐχ ἤττον ἐκείμενον, κα-
 λὸν ἐνομίσαμεν νὰ προβῶμεν εἰς μικρὰν τομὴν νὰ κάμω-
 μέν δηλαδή « uñ trou de suifé » καὶ ἀκριβῶς ὁ κ.
 Μαρκόπουλος ἐπισκεφθεὶς μετὰ τοῦ θεράποντος κ. Πέτ-
 ρου 'Αλιβιζάτου, τὸν πάσχοντα τοῦ κ. Δαλλαδέτσιμα
 κωλύομένου, πρόεβη εἰς τομὴν ἀρκετὰ ἀσφαλῆ καὶ γεν-
 ναίαν διότι διὰ τοῦ μαχαιρίου ἐνήργησε καθέτως καὶ
 κατὰ βάθος, (1) ἐκεῖ μάλιστα ἐνθα ὑπῆρχεν ἡ κυρί-
 ως συστῶρευσις τῶν ἀερίων. Κατόπιν ὅθεν τῆς τομῆς
 ταύτης μὴ ἔχοντες προσδὲ οὐδόπως φαινόμενα πρὸς
 ἐνδειξιν ἐνεργείας, φυσικῶ τῶ λόγῳ, ὠφειλομεν καὶ ἐπ-
 ρεπε ὀρθῶς λογικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς (2) φερόμενοι νὰ
 περιμένωμεν, χωρὶς ποτὲ νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τοὺς
 παραλογισμοὺς καὶ παραληρήματα, τὰ ὁποῖα μόνον ὁ
 ἐγκέφαλος τοῦ κυρίου θεράποντος Πέτρου. 'Αλιβιζάτου
 ἠδύνατο νὰ ἐφευρίσκη.

Εἴχομεν ὅθεν ἐνώπιόν μας, ὡς πάντοτε. Διαγνώσιν;

(1) Μὰ κύριε θεράπων !! Τί εἶναι αὐτὰ ; . . . Ἔτσι ἐνεργ-
 γοῦν (ὡς λέγετε). Σελ. 54. καθέτως καὶ κατὰ βάθος καὶ
 ἔτσι ἐμπηγνύουν τὸ « Μ α χ α ἰ ρ ῖ δ ῖ δ ῖ ο ν » ! ὅταν
 τὸ φοβοῦνται ; . . . Sacre Bleu !

(2) Καὶ ὄχι 'Αλιβιζικῶς.

τούτου, διότι ὑπῆρξεν ἀφορμὴ ἵνα ἐν τῇ ἀναρρώσει τοῦ
 πάσχοντος (τοῦ κ. Δαλλαδέτσιμα ἀναχωρήσαντος διὰ
 τὴν ἐξοχὴν) προσληφθῆ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἄλλου συνά-
 δελφου ἀξίως ἐμπιστοσύνης.

Ἐραθισθεὶς καὶ δικαίως ἀγαπητήσας ὁ ἱατρός Μαρκό-
 πουλος, ὡς ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην « τ ῆ ς
 μ ε γ ἄ λ η ς ἔ χ ε ἰ ρ ῖ σ ε ω ς » αἰτήσας διαγωγῆς τοῦ
 κ. 'Αλιβιζάτου, προσδὲ μὴ ἔχων οὐδεμίαν εἰς αὐτὸν ἐμ-
 πιστοσύνην (1) καὶ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ συνεργαζῆται πλέον
 μετ' αὐτοῦ λέγει εἰς τοὺς συγγενεῖς « Ἡ θὰ φέριτε
 Γιατρὸ ποῦ νὰ ἔχη κρίσι καὶ μισθὸ » Ἡ δὲν ἐννοεῖ πλέον
 νὰ ἐξακολουθήσω . . . (2)

Οἱ συγγενεῖς ὁμοφώνως μετὰ τοῦ πάσχοντος ἀπαντοῦν
 ἀμέσως « Ὅποιον θέλετε » . . . Ὡς τοιοῦτον

(1) Δυστυχῶς οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην ἠδύναμεθα νὰ ἔχωμεν
 εἰς τὸν κ. 'Αλιβιζάτον, ἀφοῦ ἐπισκεπτόμενος ἰδιαίτερος τὸ
 πάσχοντα ἔθετεν εἰς ἐνέργειαν μέσα ὄλω ἐπικίνδυνα ὡς πόλ-
 λακίς ἀπεδείχθη, τόσον ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ θέσωμεν κου-
 στοδίαν τοῦτέστιν μυστικὴν ἀστυνομίαν καὶ νὰ εἰπωμέν ῥητῶς
 τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν οὐδὲν ὁ κ. 'Αλιβιζάτος
 νὰ κάμῃ, ἂν δὲν εἴμεθα ὅλοι παρόντες, ἄλλως τε εἴμεθα ἀνεύ-
 θυνοι. Τελευταῖον μάλιστα διὲ ὁ πάσχων ἤτο ἐν ἀναρρώσει καὶ
 τὸν ὁποῖον ἐφυλάττομεν « ὡς νόσον ὀφθαλμοῦ » ἀπὸ τὸν κ.
 'Αλιβιζάτον, ἠναγκάσθημεν διὰ νὰ τὸν ἔχομεν ὑπὸ τὴν ἀμεσον
 ἡμῶν ἐπίβλεψιν νὰ τὸν μεταβιβάσωμεν εἰς τὴν πόλιν.

(2) Καὶ ταῦτα ἀκριβῶς εἶπεν ὁ ἱατρός Μαρκόπουλος ἐνώπι-
 ὸν τοῦ κυρίου θεράποντος Πέτρου 'Αλιβιζάτου, ἐνώπιον τοῦ ἄ-

ΓΙΑΤΡΟΚΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΩΝ συγγενῶν, ἐνώπιον τῶν παρευρισκομένων
 ΔΗΜΟΥΣΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΚΑΘΗΜΕΡΑΚΩΣ μεμαρτύρηκε . . . »
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

προσκαλοῦν τὸν ἐξιότιμον. Τσετσέλην. (1)
 « Τὴν πρῶτην τῆς ἐπιούσης ἔρχεται ὁ ἰατρός Τσετέλης
 καὶ μένει μετὰ τοῦ ἰατροῦ Μαρκόπουλου περιμέ-
 νοντες τὸν θεράποντα ἰατρὸν Πέτρον, ὁ ὅποτος μᾶς
 ἐμφανίζεται ἐπὶ τέλους (μετὰ τὴν συνήθη αὐτοῦ πα-
 ράστασιν . . .) καὶ ἀρχίζει νὰ διηγηθῇ τὰ παράπονά
 του (δίκην νηπίου ξυλισθέντος) ἀποτείνόμενος εἰς τὸν
 ἰατρὸν Τσετσέλην . . . « Ἐδῶ Γ ι α τ ρ ἔ ι σ υ β ῆ -
 κ α ν ε π α ρ α τ ρ ᾶ γ ο υ δ α δ ἔ ν γ ν ω ρ ῖ ζ ω
 ἄ π ὸ τ ῖ . ! . . κ . τ . λ . » . . . Ὁ ἰ α τ ρ ῆ ς Μ α ρ κ ὸ π ο υ λ ο ς
 στενωπεύει τῆ φωνῇ τὸν διακόπτεi (s t o p . . f e r
 m e t a b o i t e .) . . καὶ τῷ παρατηρεῖ « ἀρετὰ ἀρε-
 τὰ, αὐτὰ νὰ μᾶς τὰ ἀρήσης γιὰ τὴ γυναικούλες » . .
 Τὸ καθήκόν σου εἶναι, καθ' ὃ θεράπων ἰατρός, νὰ ἀρ-

(1) Αὐτὰ ἀκριβῶς κατὰ λέξιν εἶπεν ὁ ἰατρός Μαρκόπουλος οὐ-
 τὼ ἀπῆλθον οἱ συγγενεῖς. Τὰ γράφομεν αὐτολεξεί ;
 ἀναγνώσατε δὲ σελ. 60. καὶ . . . συνέχεια γιὰ νὰ θαυμάσετε
 ἀκόμη μία φορά τὸ πρωτότυπον τοῦ ψευδοῦς « Μὰ αὐτὸς
 δὲ εἶναι ἀκαταλόγητος Νὰ λέγη δηλαδὴ τίποτε ἄλι-
 γώτερον . . . παρὰ ὅτι οἱ συγγενεῖς ἐπενηφόρησαν ἐπὶ τῆ
 ἀπεπομπῇ του ! κ . λ . τ . κ . τ . λ . . . Εὐτύχημα θὰ ἦτο mon
 vieux tableau, καὶ γιὰ τὸν ἀσθενῆ ὅσον καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸν
 σου, ἂν ἤθελες φέγει ἢ ἀποκεμθῆς πρὸ καιροῦ . . α Καὶ αἱ
 λόγοι εἶναι εἰς τὰ γεγονότα »

Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος σκηνὴν, στενὸς
 συγγενὴς τοῦ κ. Γαλιατσάτου εἰρῖσκει τὸν ἰατρὸν Μαρκόπου-
 λον λέγων αὐτῷ « Ἄ Γιατρεῖ μου ἐρᾶνε πῶς μου ἐβγαλες
 ἓνα ποκάμισο σιδερένιο » δηλαδὴ ἐννοῶν, τὸ
 δριῦζιμα τοῦ Ἀλιβιζάτου τοῦτέστιν τὸν Ἀλιβιζάτον.

χίσης νὰ διηγηθῆς τὸ ἱστορικὸν τοῦ νοσήματος εὐθὺς ἐξ
 ἀρχῆς αὐτὸ καὶ μόνον (1)

Καὶ πράγματι στρέφων ἀμέσως τὸν λόγον ἀρχίζει . .
 ἔρχεται δηλαδὴ εἰς τὸ ἱστορικόν. Ἄλλὰ ἐννοεῖτε, τί θέ-
 λει νὰ εἰπῇ Ἀλιβιζάτος ἐν τῇ ἀρηγήτῃ γεγονότων ! ἀρ-
 κετὰ βεβαίως γνωρίζετε, ὦ συνάδελφοι, κάλλιον ἡμῶν.
 Δικαίως ὅθεν, ὁ ἰατρός Μαρκόπουλος ἀναγκάζεται κατὰ
 πεντάλκπτρον νὰ διακόπτη τὴν Πέτρον συνεχίζων προσθέ-
 τωι καὶ ἀρχιρῶν διότι ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Πέτρου οἶτε
 ἀρχὴν εὐρίσκωμεν οὔτε τέλος, ψεύδη, διαστροφάς, παρα-
 λογισμούς, ὑπεκφυγὰς, ἀποσιωπήσεις καὶ τὰ παρόμοια
 ὅττι θέλετε . . . Δὲν εἶναι ἔτσι Πέτρε ;

Μετὰ τὴν προομιώδη καὶ ἀξιωμακροῦτον ταύτην
 ἀλιβιζεῖον ἀφήγησιν, μετὰ τὴν ὅλως ἀτε-
 λῆ καὶ ἐπιφυλακτικὴν ἐκτύλιξιν τοῦ Πυαμικοῦ,
 Γαγγραϊνικοῦ καὶ Ἀπορροφητικοῦ
 ἀλιβιζεῖου ἐκείνου παταγώδους ζητή-
 ματος, φθάνει ἐπὶ τέλους καίεις τὸ συμπέρασμα . . .
 Εἰς τὴν τοσοῦτον λεπτὴν ἀνατομικῶς (2) !

(1) Αὐτὰ αὐτολεξεί εἶπεν ὁ ἰατρός Μαρκόπουλος ; ὁ δὲ κύρι-
 ος θεράπων Πέτρος Ἀλιβιζάτος εἰς τὸ φυλλάδιόν του σελίς.
 60. γράφει ὅλως διόλου τὸ ἀντιθετὸν δηλαδὴ κάμνει πιντοῦ
 ἀνατροπὴν τῶν καλῶν » βεβαίως. Ναί . . . ἀλλ' εἰς αὐ-
 τὴν τὴν περίστασι μεταχειρίζεται ἀκόμη κατὰ λέξιν καὶ τὰς
 ἰδέας μας τὰς λέξεις . . .

Mais quel toupé !

ΙΑΚΩΒΟΥ ΔΕΛΕΓΑΝΗ: Ἐρεῖ καὶ ἀνατομία
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

και μαθηματικῶς διάγνωσιν του, εἰς πὸ ὅτι
δηλ . . . Επρόκειτο περὶ ἐνὸς Φλέγ-
μονος . . . Ρεινι—Rectal . . . c' est — a —
dite à son divertissement Cul Fessier . . .

Ὁ ἰατρίσ Τετσελής προβαίνει κατόπιν εἰς λεπτομερῆ
γενικὴν τοῦ πάσχοντος ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ἐξέ-
τασιν (1) λέγει καὶ αὐτὸς τὴν ἐτυμηγορίαν του καὶ συμ-
φώνει πληρῆστατα μετὰ τῶν ἄλλων ἰατρῶν.

Ἡ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους πικρὰ ἀρτη διὰ τὸν κ.
Ἀλιβιζάτον σκηρῆ, τελειώνει ἐπὶ τέλους καὶ μένομεν
κατόπιν σύμφωνοι καὶ οἱ τρεῖς ἕνα καθ' ὠρισμένης
ῥάρας ἐπισκεπτόμεθα τὸν πάσχοντα, ἀλλ' ὁ κύριος θερά-
πων Πέτρος. Ἀλιβιζάτος ἐλθὼν ἤδη εἰς συναίσθησιν,
βλέπων ἴσως τὸν ἑαυτὸν του λίαν ἐπιθεβαρυσμένον βλέ-
πων προσδὲ (πλὴν tropo tardi ma meglio tardi chè mai)
τὴν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀπολεσθεῖσαν παρὰ τῶν συγγενῶν
ἐμπιστοσύνην, βλέπων τὸν ἑαυτὸν του διακωμωδηθέντα
καὶ γελοιοποιηθέντα ὄν' ἀπασαν τὴν Νῆτον ἀπορασιζει
νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς πάσεις τοῦ στρατοῦ, πρὶν ἢ ἀπο-
πεμφθῆ ἐξ αὐτοῦ μετὰ τὴν δολίαν πρόθεσιν νὰ κατέλθῃ
εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ διαστρέφω τὰ γεγονότα, ἀντα-
ποδίδων εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς παραλογισμοὺς του καὶ
οἰκειοποιούμενος τὰς ιδέας των, νὰ ἀναδειχθῆ νικητῆς

(1) Πῶς διάλο δ' Ἀκτύλος τοῦ Τετσελή νὰ μὴ καταστρέ-
ψῃ καὶ αὐτὸς, τὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ ἀσθενοῦς . . . (2) Ὅπως
ὁ Δάκτυλος τοῦ Μαρκοπούλου . . . ἀφ' οὗ, ντζά ὁ τοῦ Τετσελή
εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλειότερος, τῷ ὄντι ἄξιον ἀπορίας . . .
« Risum teneendum » . . . Κύριε Πέτρος . . .

κατὰ τὴν πάλιν καὶ ἰδοὺ . . . « Τὰ κατὰ τὴν ἀπὸ
φένειαν τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Γαλιαττάτου. »

Ἐκ τῆς ἀρηγήτεως τῶν κατὰ τὴν ἐμράνησιν καὶ
ἀποδορμῆν τῆς νότου λαβόντων χώραν ὁ ἀναγνώστης
εἴτε ἰατρός ἢ μὴ τοιοῦτος, εὐλόγως δύναται νὰ ἐξαγάγῃ
διάρτρα συμπερασματὰ ὡς τὰ κυριώτερα συνοψίζομεν ἐν
ταῖς ἐξῆς.

1) Ὅτι ὁ κ. Πέτρος. Ἀλιβιζάτος ὑπέπεσεν εἰς χον-
δροειδέστατον λάθος (1) μὴ δυνήθεις νὰ διαγνώσῃ τὸν
καταρηνέστατον Φλέγμονα καὶ νὰ ἐκλάβῃ αὐτὸν ὡς
Προστατίτιδα. Τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ὁ
προστάτης εὐρίσκειτο ἐν πλήρει φυσιολογικῇ καταστάσει.

(2) Ὅτι τὴν παρ' ἡμῶν γενουένην διάγνωσιν Φλέγ-
μονος τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου υἰοθετήσας, κατέρχεται εἰς τὴν
δημοσιότητα ἀποσιωπῶν τὴν ἀλήθειαν καὶ οἰκειοποιού-
μενος τὴν γνώμην μας.

(3) Ὅτι ἀδυνατῶν νὰ διαγνώσῃ τὴν ὑπαρξίν τοῦ
Φλέγμονος, διατελεῖ ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ νοσήματος τῶν
διαφόρων μορφῶν ἃς περιβάλλεται, τῆς μεταξὺ τούτων
διαφορᾶς καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀντιγράφει μηχανικῶς ἐκ τῶν

(1) Διάλοιο παράδοξον, διότι δὲν εἶναι οὔτε ἡ πρώτη φορὰ
οὔτε ἡ τελευταία . . . Μὴ τί διάλοιο ἐπὶ τέλους μετ' ὅση προκ-
τικῇ τοῦ ἐγεί ! ἔπρεπε κατὰ νὰ σαμπάζῃ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

Gosselin, Tillaux και λοιπών συγγραφέων ταμάρια δλωφ άτχετα πρὸς τὸν ἀπλοῦν Φλέγμονα τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἐξ οὗ ὁ ἀσθενὴς ἔπαυσεν.

4) Ὅτι ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ διατελῶν τῆς φύσεως τῆς Πυαιμίας τοῦ φλογιστικοῦ καὶ τραυματικοῦ πυρετοῦ, συγγέει οἰκτρῶς τὰς νόσους ταύτας μετ' ἀλλήλων δὲν γνωρίζει τῆν τροπῶν νὰ διακρίνη τῆν μὲν τῶν δὲ, ἐκλαμβάνει ὡς ὑπάρχουσιν τὴν πυαιμίαν ἐκεῖ ἔνθα ἐνυπάρχει τραυματικὸς πυρετός, φέρει βαρυτάτην πρόγνωσιν καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας τὰ γεγονότα τὸν διαμειδδουσι πνηρηγυρικῶς καὶ ἐπὶ τέλους ἀντιγράφει ἀ π ρ ο ν ο ῆ τ ω ς ἐκ τοῦ Nelaton χωρίου τὴν παθογενίαν τῆς πυαιμίας πραγματευόμενον, χωρὶς νὰ δυνηθῆ δι' αὐτοῦ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἔπαυσε πυαιμίαν καὶ ἔχει τραυματικὸν πυρετόν.

5.) Ὅτι ἀποπειραθεὶς διὰ τοῦ ἐδρροσκοπίου (Τερατολογικῆς μεθόδου) νὰ σχάσῃ τὸ ἥδη αὐτομάτως διακρηθὲν ἀπόστημα ἀπέτυχε μὲν τούτου, ἀλλ' ἐπέτυχε νὰ διατρήσῃ τὸ ἐντερον κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ τοίχωμα.

6.) Ὅτι ἀνευρίσκει μὲν τὴν ὑπαρξίν τῆς Γαγγραίνης ἐκεῖ ἔνθα ὑπὸ τῶν γενικῶν καὶ τοπικῶν φαινομένων καταφανὴς εἶναι ὁ σχηματισμὸς κοινοῦ ἀποστήματος, διαγινώσκει δὲ αὐτὴν διὰ προσωπικῆς ἰδίως μεθόδου μὴ ἐφαρμοσθησομένης βεβαίως παρὰ ἐχεφρονούντων. (1)

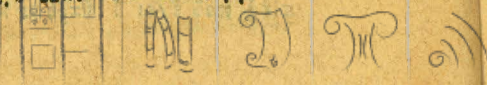
(1) Πρὸς Διαγνωσιν τῆς Γαγγραίνης δ κ. Ἀληθιζάτος ἐφεῖρε νέαν διαγνωστικὴν μέθοδον τούτέστιν θέτει τὸν πάσχοντα ἐπὶ τῆς κλίνης εἰς τρόπον ὥστε οἱ Γλουτοὶ νὰ στρέφονται πρὸς τὰ ἄνω καὶ προσεγγίζει τὴν εἶνα εἰς τὸν δακτύλιον ἐνῶ σινάμα παραγγέλει τῷ ἀσθενεῖ νὰ δόσῃ ἐξοδὸν ἀερίων ἐκ τοῦ ἀφεδρῶνός καὶ οὕτω διὰ τῆς ἐκπεμπομένης ὑπ' αὐτῶν ὁσμῆς διακρίνει τὴν ὑπαρξίν τῆς Γαγγραίνης. Νέα τῷ ὄντι ἐπιστημονικὴ ἐφεύρεσις ἡ ἥποια θὰ προστεθῆ εἰς τὴν «Litterature scientifique et medicale.» Καὶ θὰ δοθῆ βραβεῖον εἰς τὸν ἐφευρέτην.

7.) Ὅτι τοσοῦτον ἄμοιρος εἶναι τῆς Σημειολογίας ὥστε ἐκλαμβάνων συμπτώματα τινα ὡς προαναγγέλοντα τὸν ἐπιχειμένον καὶ ἀφευκτον θάνατον γνωρίζει εἰς τοὺς συγγενεὶς ὅτι ὁ πάσχων «πνέει τὰ λείσθια» τοὺς ἀπελπίζει καὶ ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς νὰ μᾶς προσκαλέσασιν κατεσπευσμένως διὰ νὰ ἴδωμεν ἀγωνιῶντα τὸν ἀσθενῆ ἐκείνον ὅστις κατὰ τὴν ἀφίξίν μας [μετὰ παράλευσιν δηλ. μόλις δύο ὥρων] ἦν ἀπύρετος καὶ εἰσῆρχετο εἰς ἀνάρρωσιν!!

8.] Ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἦτοι δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἀσθενείας, ὁ πάσχων ἦν ἐντελῶς θεραπευμένος ἐκ τοῦ πολυθρυλλήτου Φλέγμονος, διότι καὶ ἀπύρετος διετέλει καὶ πᾶν σύμπτωμα παθήσεως τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ὀλοσχερῶς ἐξελίπεν, ἤθελε δὲ μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἀναλάβει τὴν ἐργασίαν του, ἂν ἡ διὰ τοῦ ἐδρροσκοπίου του ἀποπειραθεῖσα σχάσις τοῦ ἀποστήματος δὲν ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν διάτρυσιν τοῦ ἐντέρου καὶ τὸ ἐκ ταύτης πηγᾶσαν ἀπόστημα εἰς ὃ δρεῖλεται ἡ παράτασις τῆς νόσου.

9.) Ὅτι τὸ σχηματισθὲν ἀπόστημα κατὰ τὴν δεξιάν Γλουτιαίαν χώραν καὶ ἄνω τριτημόριον τοῦ δεξιοῦ μηροῦ, ἦν ἀποτελεσμα τῆς διὰ τοῦ ἐδρροσκοπίου διατρήσεως τοῦ ἐντέρου, ἐπειδὴ οἱ φλέγμονες καὶ τὰ ἀπότοκα τούτων ἀποστήματα τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου διαχύνονται πρὸς τὰ ἐνδον οὐδέποτε ὅμως πρὸς τὰ ἔξω, διὰ λόγους ἀνατομικοῦ γνωστοῦς εἰς ἕκαστον Ἴατρόν, ἀγνωστοὺς δὲ καὶ ἀκαταλήπτους εἰς τὸν κ. Ἀληθιζάτον. . . Πέτρον. . .

ΙΑΚΩΒΟΣ Π. ΟΥΣΤΗΝ ἐκ σπασμοῦ τῆς Κύστεως ἰδίαν του ἐπιληψίαν τῆς ἐπιλοχέσεως τοῦ οὔρου ἀνταποδίδει, κατὰ τὴν

δυνήθειάν του, εἰς ἡμᾶς, ἀποσιωπῶν τὴν γινώμην μας ὅτι « ἢ ἐν λόγῳ ἐπίσχεσις ἢ ἐν σὺμπτωματι κὸν κατ' ἀρχὰς τοῦ νόσηματος, τῆς ἀόρα- νείας τῆς κύστεως κατόπι » Λέγει δὲ τελευταίον, κατόπιν ἐφορτῆς, ὅτι ἐθεώρησεν αὐτὴν ὡς ἀπότοκον τοῦ φλέγμονος, μὴ ἀναλογιζομένου ὅτι, ὅτε ἀνεφάνη ἡ ἐπίσχεσις δευτέραν ἤδη φοράν, ὁ φλέγμαν εἶχεν ἤδη ἐντε- λῶς διαλυθῆ.

11.] Ὅτι ὁ κ. Ἀλιβιζάτος μὴ διαγνώσας τὸ νόσημα διατρύσας τὸ ἐντέρον, ἐκλαβὼν ὡς πραιμῖον τὸν τραυμα- τικὸν καὶ φλογιστικὸν πυρετὸν, ὡς γὰγγραιναν τὸν σῆψι- ματισμὸν ἀπλοῦ ἀποστήματος, καὶ ὡς ἐρυσίπελας ἀπλή- και ἐλαφρὰν λυμφαγγεΐτιδα (1) κατώρθωσε νὰ ἐπισωρεύσῃ ἐπὶ ἐνὸς καὶ μονοῦ ἀσθενοῦς τούτου λάθη (2), ὅσα εἶναι πλέον ἢ ἐπαρκῆ πρὸς καθαρτισμὸν τῆς πολυτιμωτέρας σελίδος τοῦ ἱατρικοῦ αὐτοῦ βίου.

(1) Τοῦτέστιν « Τὸν πεινῶ γὰρ κόστηα τὸν κοῦκο γι' ἀη- δόνι. • mon pauvre pierre »

(2) Κοίμα στή πρακτικῆσου . . καυμένη . . . καὶ εἰς ἀνώτε- ρα . . . Μὰ μπῆτι . . . τίποτε δὲν σκαμπάζεις . .

Ἄμὰ ἔργεσαι καὶ μᾶς λές (σελ 20.) ὅτι « ὁ σάκις προ- σέρκου αἰεὶς ἀσθενῆ φέρω μετ' ἐμοῦ οὐ μόνον τῆς ἰδικῆς μου πείρας τῆ γινώμη (Μπρά- βο διάολε νὰ ντῆ χείρεσε) ἀλλὰ καὶ τῆ γινώμη τῷ διασημοτέρῳ ἱατρῷ τῆς ἐσπε- ρίας οὗς ἀδικήκῳ ἀναδιφῶ, μελετῶ καὶ σὺ βούλευο μάι καὶ τοὺς ἰσοποιοὺς μάλι- στα τσοῦ κουβαλῶ, σπαρπῆ τια καὶ τσοῦ διαβάζω καὶ εἰς τοὺς συγκενεῖς » καὶ κἀνοῦμε Συβούλια.

(Γεγονότα ἀλιβιζικά καὶ γλώσσα Ἀλιβιζίος) . .

12.] Ὅτι ὁ κ. Γαλιτσάτος διὰ τῆς παρεμβάσεως ἡ- μῶν ἐσώθη ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ παραλόγου θεραπείας, ἐπαπει- λούντος τὴν ζωὴν του κινδύνου καὶ ὅτι παραδιδόμενος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κουμπάρου του Πέτρου Ἀλιβιζάτου, τὸ φύσει ἀκίνδυνον αὐτοῦ νόσημα ἤθελε μεταβληθῆ εἰς θανατηφόρον καὶ τὴν σήμερον ἀντὶ νὰ ἀποτελῆ μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀργαστολείου, ἤθελε συγκα- ταλέγεσθαι μετὰ τῶν πολλῶν ἰσθίμων ἐκείων ψυχῶν, αἵτινες πρόωρος κοιμῶνται τὸν αἰώνιον ὕπνον εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ Πλούτωνος χάριν τῆς ἱατρικῆς συνδρομῆς τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου.

Εἰς τὰ πραγματικὰ τῆς νότου γεγνηότα καὶ εἰς τὰ ἐκ τούτων προκύπτοια συμπεράσματα ἑαυτὸς παρατηρεῖ διαλάμποντα τὰ ἐπιστημονικὰ (ι) ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ προτερήματα τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, ἅτινα στερβῶς καὶ δι' ἀδιαρρήκτων κρίκων μετ' ἀλλήλων συνδεδεμένα ἀποτελοῦσι τὴν τὰ « Ἀλι- βιζία » καθορίζουσαν τριλογίαν, παρουσιάζουσι τῆ εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ φυτικῇ αὐτῆς καταστάσει, ἐστε- ρημένον παντὸς εἰς ἐπιστήμονα ἐμπέποντος προσόντος, καταβυθίζουσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἀρχικὴν του ἀρνήσειν, ἐξ ἧς προσεπάθησεν ἐπὶ ματαίῳ νὰ ἐξέλθῃ καὶ τέλος κατακλι- κάζουσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποιῶν, « τὸ ἱατρι- κὸν θάνατον » .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΟΝ ἘΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚῆΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΘΕΟΥΡΓΙΟΥ
Τριλογία τοῦ ἐπὶ τῆς ἀσθενείας ταύτης.

ὡς ἐπὶ ὑψάλου, πνέοντος οὐρίου ἀνέμου, προσέκρουτε καὶ
συνετρίβη. Εἰς τὴν εὐτυχῆ ἐκβατὴν τῆς ἀθλητικῆς, ὡς εἰς
μὴ ἐξωφληθεῖσταν καὶ διαμαρτυρηθεῖσταν συλλαγματι-
κὴν, ὀφείλει τὴν κήρυξίν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἱατρικῆς
του χρεωκοπίης· ἀνευ ἐλπίδος ἀποκαταστάσεως, εἰς τὴν
διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς δημοσιότητος ἀποκάλυψιν αὐτῆς, χρε-
ωστεῖ τὸν ἱατρικὸν αὐτοῦ θάνατον. Ὅποιον ἀνεπάνορ-
τώτων συμφορῶν πρόξενος μία ἀπλουσιότης νότος!!

Τίς πταίει;

Διὰ τῶν βραχέων τούτων, περαίνομεν τὴν ἐν σκιαγ-
ραφία ἐκθεσὶν τῶν « Ἀλιβιζίων » εὐχόμενοι μὲν
τῶν κ. ἀλιβιζάτῳ ὅπως ἄλλοι ἡμῶν, μὴ λάθωσιν ἀφορ-
μὴν νὰ ἐπιληθῶσιν αὐτῶν ἐν πάση λεπτομε-
ρεία γνωρίζοντες δὲ τῶν εὐκολοπίτῳ κἀγαθῶ συντάκ-
τη ὅτι, εἰς πᾶσιν ἐτέραν ἀλιβιζίων δημο-
σίευσιν θέλομεν ρίψει ἐν μόνον Περιφρονή-
σεως Βλέμμα.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 2 Ὀκτωβρίου 1895.

Δημ. Αἰλλοθέτσιμης. Νικ. Μιχακόπουλος.

Σημ: ἕνεκα προγενεστέρας ἐργασίας τοῦ Τυπογραφείου
ἐβράδυνεν ἡ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος . .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ημερομηνία: 19/12/2019
 Αριθμός: 12345
 ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ
 ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο ΔΙΕΥΤΗΡ
 ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ